

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : บทบาทและศักยภาพในการส่งเสริมงานวัฒนธรรมชุมชนตาม
มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
และองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติของ
สภาวัฒนธรรมในจังหวัดอุดรดิตถ์

คณะผู้ศึกษาค้นคว้า : จุลอง สังข์เงิน เยาวภา รัตนทรงธรรม วิฑูรย์ อ่อนละมุล
สมบัติ เวชกามา อัจฉรา อ่อนจันทร์

ที่ปรึกษา : ดร.มานิตย์ ไชยกิจ

ประเภทบทนิพนธ์ : การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศม. (การบริหารการศึกษา) 2542

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งเพื่อศึกษาการเปรียบเทียบบทบาทและศักยภาพ
ในการส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชนตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
และองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติจำแนกตาม เพศ อายุและ
ประเภทองค์กรของสภาวัฒนธรรมในจังหวัดอุดรดิตถ์ มีวิธีการดังนี้ ประชากรประกอบด้วยคณะ
กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ คณะกรรมการ
สภาวัฒนธรรมจังหวัด จำนวน 1,308 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน
จำนวน 364 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล ให้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเท่านั้น การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS/PC⁺ ด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่
(t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการเปรียบเทียบ
รายคู่ของเชฟเฟ (Scheffe's test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. สภาวัฒนธรรมในจังหวัดอุดรดิตถ์ปฏิบัติตามบทบาทในการส่งเสริมงาน
วัฒนธรรมชุมชน ตามมาตรฐานของสำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.) และ
องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ในภาพรวม มีการ
ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44$) และ ($\bar{X}=3.47$)

2. สภาวัฒนธรรมในจังหวัดอุดรธานีมีศักยภาพในการส่งเสริมงานวัฒนธรรม ชุมชน ตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.) และองค์การ ศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ในภาพรวมมีศักยภาพอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.62$) และ ($\bar{X}=3.64$)

3. ผลการเปรียบเทียบ การปฏิบัติตามบทบาท และศักยภาพในการส่งเสริมงาน วัฒนธรรมชุมชน ตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.) และ องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ระหว่างเพศชายและ เพศหญิงมีบทบาทและศักยภาพไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามบทบาทและศักยภาพในการส่งเสริม วัฒนธรรมชุมชน ตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.) และ องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ระหว่างคณะ กรรมการสภาวัฒนธรรมที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี อายุระหว่าง 40 - 50 ปี และอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไปในภาพรวมและในรายด้านไม่ต่างกัน ยกเว้นบางด้านที่กรรมการอายุมากกว่า 50 ปี มีบทบาทและศักยภาพมากกว่ากรรมการที่มีอายุน้อยกว่าและเท่ากับ 50 ปี

5. ผลการเปรียบเทียบ การปฏิบัติตามบทบาทในการส่งเสริมงานวัฒนธรรม ชุมชน ตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.) และองค์การ ศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ของสภาวัฒนธรรมที่เป็นตัว แทนขององค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน ภาคธุรกิจ และภาควิชาการ ในภาพรวมและราย ด้านไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบ ศักยภาพในการส่งเสริมงานวัฒนธรรมชุมชน ตาม มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.) ของคณะกรรมการ สภาวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทนองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน ภาคธุรกิจ และภาค วิชาการ ทั้งในภาพรวมและในรายด้านไม่แตกต่างกันยกเว้น 1) ด้านเป็นศูนย์กลางเครือข่าย การดำเนินงานวัฒนธรรม 2) ด้านการระดมทรัพยากร 3) ด้านการเสนอข้อคิดเห็นและข้อ เสนอแนะและ 4) ด้านการพัฒนาวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต ที่ระดับ .05 ส่วน

7. ผลการเปรียบเทียบศักยภาพในการส่งเสริมงานวัฒนธรรมชุมชน ตาม มาตรฐานขององค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ของคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมที่เป็นตัวแทนองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน ภาค ธุรกิจพบว่าทั้งในภาพรวมและในรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยกเว้นด้าน 1) ด้านความเข้าใจในเรื่องราวของตนเอง 2) ด้านความซาบซึ้งในวัฒนธรรมของท้องถิ่น 3) ด้านการแลกเปลี่ยนกับวัฒนธรรมต่างถิ่น 4) ด้านการสร้างสรรค์ เสริมสร้างวัฒนธรรมของท้องถิ่นและ 5) ด้านการพัฒนาวัฒนธรรมของท้องถิ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติตามบทบาทและศักยภาพมีระดับต่ำสุด คือ ด้านความเข้าใจในเรื่องราวของตนเอง ในเรื่องมีเอกสาร ตำนาน ตำราประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและข้อมูลมรดกท้องถิ่นที่ศึกษาได้ ด้านการแลกเปลี่ยนการพัฒนาเทคโนโลยีท้องถิ่น สอดคล้องกับการวิจัยของ ฉัตรนภา พรหมมา (2540=139) ที่ศึกษาการประเมินสถานภาพองค์ความรู้จังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า เอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับจังหวัดอุดรดิตถ์ งานวิจัยเชิงประวัติศาสตร์มีน้อย